

Ondersteuner Leen van Duijn

Een terugblik op een jaar STO

STO is een jaar onderweg. Een jaar waarin corona plannen soms omgooide of uitstelde, maar er gelukkig ook dingen wel lukte. Een goede aanleiding om terug te kijken met enkele ondersteuners. Deze aflevering: Leen van Duijn, landelijk ondersteuner.

Acht regio's heeft Leen van Duijn onder zijn hoede. Hij noemt zichzelf een duizend-dingen-doekje, maar dan wel met een helder doel voor ogen. "Ik ben meedenker en meezer geweest in de aanvraagfase, ben mediator en coach. Maar ik ben ook een 'critical friend' en informant." Een veelzijdige klus is het.

De voormalig schoolleider heeft nu vooral telefonisch contact met iedereen in de regio. De digitale behendigheid van teamleiders en docenten is groot, concludeert hij. "Als je dat vergelijkt met twee jaar geleden..." Van Duijn vindt dat er, ondanks corona, knap werk wordt geleverd, maar ziet ook dat de verschillen tussen regio's groter zijn geworden. "Er zijn duidelijke tempoverschillen te zien, maar iedereen heeft de juiste ambities."

Keuzevakken en leerlabs

Er is ook een heleboel wel doorgegaan, zag hij het afgelopen jaar. Het ontwikkelen van keuzevakken en verder nadenken over het ontwikkelen van lob, bijvoorbeeld. "Ik vind het leuk om te zien dat regio's keuzevakken bedenken die passen bij het bedrijfsleven in

de regio. De contacten tussen programmaleiders en bedrijfsleven nemen toe, er is meer uitwisseling van informatie." Dat deze contacten ook structureler worden, is daarnaast ook positief, vindt de ondersteuner.

Aan de andere kant ziet Van Duijn leerlabs en hotspots ontstaan, die het techniekonderwijs een ander imago geven. "Moderne technologie en smart technologie wordt zo interessanter voor leerlingen en ouders. En de bijdragen van bedrijven hierin zijn ook opvallend positief, evenals de basisscholen die graag willen langskomen."

De contacten tussen de regionale programmaleiders leveren daarnaast ook veel nieuwe ideeën op, ziet de landelijk ondersteuner. In digitale bijeenkomsten worden thema's uitgediept en initiatieven besproken. "Zo bouwen we allemaal aan een nieuw netwerk."

Beperkte mogelijkheden

Door corona moest er soms creatief om worden gegaan met plannen en voornemens. "Jammer genoeg zorgt het gebrek aan fysieke mogelijkheden er voor

dat bedrijven en docenten niet bij elkaar over de vloer komen. Dat is wel een gemis."

STO zorgt ervoor dat bedrijven in sommige regio's zich daadwerkelijk mede-eigenaar voelen van de opleiding van leerlingen, ziet Van Duijn. "Er zijn scholen die in staat zijn om verder te denken dan hun eigen belang, al is er nog een lange weg te gaan."

De partijen hebben door corona wel weer wat meer moeite met elkaar bereiken. "Scholen zijn meer naar binnen gericht, ze organiseren en plannen van hun eigen onderwijs. En dat is ook begrijpelijk in deze omstandigheden. Je ziet hetzelfde bij bedrijven. Maar de kunst blijft toch om te kijken of er iets gezamenlijks mogelijk is." De maatschappelijke taak van het techniekonderwijs in de regio moet bij mensen op het netvlies blijven. "Dat is best lastig nu. Iedereen probeert z'n zaak op orde te houden en dan val je terug in oude patronen. En dat begrijp ik ook wel."

Rust

Van Duijn hoopt vooral dat de moed niet in de schoenen zakt door alle belemmeringen. "Iedereen loopt achter. Dus probeer wat goed gaat te benadrukken, wat niet lukt te beschrijven en probeer het weer op te pikken." Het voelt bijna als een 'verloren jaar', vindt de ondersteuner. "Een extra jaar zou ook wat rust kunnen geven. Maar dit kan niet altijd. Als je nu al een stage in het derde jaar hebt gemist en de boel schuift dan door, dan is er helemaal geen stage geweest."

Het afgelopen jaar zag Van Duijn ook dat de rol van de stuurgroep in sommige regio's wat verwarrend is. Daarom heeft hij voor enkele regio's de term gedefinieerd en vertaald naar: toezichthouden op de uitvoering van het beschreven plan. "Dat betekent dat je let op wat er gaat gebeuren. In sommige regio's zie je dat de stuurgroep zich ook bemoeit met hoe dat gebeurt en hoe snel, maar dan zitten ze op het terrein van de programmaleider."

De mening en visie van de regio staat al op papier, dus nieuwe ideeën zijn niet nodig, aldus de ondersteuner. "Conceptueel en projectmatig wordt er gewerkt vanuit het plan. Richt je daar dus op en verzin geen nieuwe dingen onderweg. Dan ontstaat er ook geen rolverwarring. Heb vertrouwen in de programmaleider en de docenten."

Komend jaar

Van Duijn kijkt uit naar het nieuwe jaar en hoopt dat er dan weer meer mogelijk zal zijn. "Open dagen, practjes maken met mensen, leerlingen iets laten zien of doen. Het is veel leuker om dat op scholen te doen dan digitaal. Je moet het kunnen ruiken."

Zijn taak als ondersteuner zal ook dit jaar interessant blijven, denkt Van Duijn. Het verbaast hem wat hij met zijn ervaring kan doen. "Vooral coachend, dat is erg leuk. En we vormen ook een netwerk met de groep landelijke ondersteuners, dat werkt goed. Ik neem ook wel eens een collega mee als die veel verstand heeft van een bepaald onderwerp dat ter sprake komt."

De ondersteuner had niet verwacht dat hij zoveel vragen zou krijgen. "Ik heb gelukkig veel ervaring en kan veel direct aanleveren." Er komen zowel proces- als productvragen op zijn bureau terecht. "Van startende teamleiders met vragen over hoe leiding en sturing te geven, tot hoe om te gaan met conflicten."

Daarnaast spelen er wat grotere vragen. Waar wordt de kwaliteit van het technisch onderwijs beter van? Welke vaardigheden en competenties worden er aangeleerd? En hebben scholen en bedrijven daar zicht op? "Die kwaliteitsslag is een belangrijk punt voor het komende jaar. Dat moet worden uitgevogeld zonder in bureaucratie te verzanden. Daar ben ik wel erg benieuwd naar. Ze weten waar ze het over hebben hoor, die docenten. Maar soms moet er een oud kader worden doorbroken."